

ANG TAGUMPAY NG GILLETTE

Itinuro mo sa akin na hindi sasapat ang isang buong buhay para matagpuan ito.

Sa mga resulta.

Sa mga numero.

Sa mga merkado.

Sa mga promosyon.

Sa mga bansang tinawid ko.

Sa mga titulong nakalimbag sa aking mga business card.

Akala ko ito ay isang tuktok.

Saka ko natuklasang isa pala itong anino.

Habang bumibilis ang aking takbo, lalo itong lumalayo.

Hindi ito kailanman nilayong habulin.

Kaya nagpalit ako ng propesyon.

Tumigil ako sa paghabol dito.

Nagsimula akong magmasid.

Mga tao.

Mga kuwento.

Mga kabiguan.

Mga nasayang na pagkakataon.

Mga babae.

Lalo na ang mga babae.

At saka ko naunawaan ang isang bagay na hindi kailanman itinuro sa akin ng anumang paaralan.

Kailangan ko ang daan.

Kung wala ito, hindi ko sana kailanman naunawaan.

Ang tagumpay ay hindi isang pananakop.

Ito ay isang pagkilala.

Hindi ito kinukuha.

Ito ay tinatanggap.

Hindi ang lalaki ang nagpapasya kung kailan siya nakarating.

Ang buhay ang nagpapasya.

At kung minsan, ang buhay ay may mukha ng isang babae.

Kaya may hinala ako sa isang napakasimpleng bagay.

Na ang tagumpay ay hindi naghihintay sa akin sa kung saan.

Na hindi ito nakatago sa likod ng isang kontrata, isang aklat, isang gantimpala, o isang numero. Darating ito.

Tahimik.

Walang anunsiyo.

Walang palakpakan.

Mula sa isang babae.

Kapag nagpasya siya.

At hindi siya kailanman magsasalita ng Italyano.

Ferdinando